

Katarzyna Winiarska, *Rokowska Krystyna z domu Kühner (1940–2004)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

zob. także Katarzyna Winiarska, *Rokowska Krystyna z domu Kühner (1940–2004)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 345-346

Rokowska (nazwisko panieńskie Kühner) Krystyna, „Krzysia”, malarka, projektantka szkła i ceramiki.

Ur. 11 VII 1940 r. w Przemyślu. Edukację artystyczną rozpoczęła w 1954 r. w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu, a kontynuowała ją w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (1962–1968) (dzisiejsza Akademia Sztuk Pięknych). Dyplom ze szkła artystycznego i ceramiki uzyskała w pracowni Rudolfa Krzywca i Haliny Olech. Umiejętności malarskie doskonaliła pod okiem Zbigniewa Karpińskiego.

Po powrocie do Przemyśla (1975) otrzymała etat plastyka miejskiego (m.in.: wykonywanie szyldów, czuwanie nad estetyką witryn sklepowych, projektowanie i wykonywanie dekoracji we wnętrzach, np. kawiarni „Zaczek”). Rokowska kierowała również pracami przy pomniku o. Krystyna Szykowskiego przy kościele oo. Reformatów, uszkodzonego podczas burzy w lipcu 1988 r.

Od 1975 r. była członkiem ZPAP w Przemyślu, a od 1994 r. Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Przez całe życie czynnie uczestniczyła w życiu artystycznym: jeździła na liczne plenery w Polsce (Bole-

sławiec 1974, Julin 1980, 1982, Słonne 1981, 1986–1991, 1993–1998, 2000, 2002, Kędzierzyn Koźle 1983–1984, Bukowiec 1983, Chodecz 1984, Krasiczyn 1985, Krasice 1989, Kazimierz Dł. 1990, Janów Podlaski 1993, Rzepedź 1994, 1996) i zagranicę (Koszyce 1995, Galichnik 1998), brała udział w wystawach zbiorowych (m.in.: „Salony Przemyskie” 1976–1977, 1979–1981, 1983), uczestniczyła w konkursach („Za Zasługi dla Województwa Przemyskiego”, 1976 r. – projekt na medal (II miejsce), „Przemysł i jego zabytki”, 1976 r. – projekt na plakat wykonała wraz z mężem (II miejsce). W 1975 r. w Muzeum Okręgowym w Przemyśle odbyła się pierwsza i jedyna wystawa indywidualna Krystyny Rokowskiej. Artystka pokazała szkło artystyczne obok prac przemyskiego grafika Andrzeja Kubata.

Jeszcze w 2 poł. lat 70. XX w. projektowała szkło artystyczne. Z tego okresu pochodzi większość zachowanych dzieł. Są to proste, oszczędne formy artystyczno-użytkowe o soczystych kolorach: żółceniach, zieleniach, czerwieniach. Wykonywała głównie flakony, o różnych kształtach i nazwach: „Koszyczek”, „Brzuszek”, „Flet”, „Uszatek”, „Spirala”, „Ptaszek”. Mimo swojej specjalizacji, poza studiami ceramiki już nie uprawiała. Malarka była uważana za artystę plenerowego (w domu nie malowała prawie wcale), stąd w jej dorobku przeważają właśnie pejzaże, o soczystych, żywych kolorach lub stonowanych zieleniach i błękitach. Wielokrotnie podejmowała ten sam temat (np. zakole Sanu w Słonnem), wnikliwie studiując zmieniające się pod wpływem światła i czasu kolory. Gdy nie dopisywała pogoda malowała martwe natury lub wnę-

trza. Mniejszą część w dorobku stanowią weduty (widoki Kazimierza Dolnego nad Wisłą, 1990r.) i portrety („Autoportret”, 1979r., „Portret Waldemara Rokowskiego”, „Portret Antoniego Kunysza”, „Portret Grażyny Niezgody”, lata 80. XX w., „Portret”, 1995 r.).

W 1999 r. Rokowska otrzymała stypendium twórcze od Prezydenta Miasta Przemyśla. Dzieła Krystyny Rokowskiej znajdują się w zbiorach: MNZP, Galerii Sztuki Współczesnej w Przemyślu, Kolegium Nauczycielskiego w Przemyślu, Art Colony Galichnik w Skopje i w zbiorach prywatnych.

Zm. 30 VII 2004 r. w Przemyślu.

Bibliografia: Winiarska K., *Rokowska Krystyna*, W: *Przemyski słownik biograficzny*, pod red. L. Faca i T. Pudłockiego, Przemyśl 2009, s. 103-110 [tam bibliogr., wykaz wystaw, fot.]